

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521204057
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7521204057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Moniky Géciovej, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletú L. T. nar. XX.XX.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťaťa rodičov: matky D. T. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v I. na ulici G. č. XXX/XX a otca G. T. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v D. na G. ulici č. XXX/XX zastúpeného JUDr. Alexandrom Farkašovským advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na ulici Němcovej č. 30 v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 9P/70/2021-96 zo dňa 9.12.2021 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného a dlžnom výživnom.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Košice - okolie č. k. 9P/30/2018-131 zo dňa 11.4.2018 v časti rozsudku upravujúcej vyživovaciú povinnosť otca k mal. L. tak, že zaviazal otca prispievať na výživu mal. L. sumou 170 Eur mesačne od 1. septembra 2021 do budúca vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred matke počnúc decembrom 2021. Dĺžné výživné na maloletú za obdobie od septembra 2021 do decembra 2021 spolu v sume 210 Eur zaviazal otca zaplatiť matke do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane mal. L., a to k zmene subjektívnej, nakoľko od posledného určenia výživného prešla z prvého stupňa základnej školy, na druhý stupeň základnej školy a došlo k zvýšeniu výdavkov spojených s jej zdravotným stavom, ako aj k zmene objektívnej, teda k prirodzenému vývoju životných nákladov. Mal preukázané, že maloletej sa postupne zhoršuje zrak, sluch a čuch, čo si vyžaduje ďalšie vyšetrenia, prípadne zdravotné zákroky, či postupy do budúca. V týchto položkách došlo k nárastu sumy vynakladanej na starostlivosť o maloletú. V ostatných tvrdených výdajoch súd prvej inštancie nezistil podstatnú zmenu. Nezistil ani žiaden neprimerane vysoký výdaj, ktorý by sa vymykal bežným výdavkom dieťaťa v jej veku, resp. nezodpovedajúci životnej úrovni rodičov. U matky zistil, že oproti času pôvodného rozhodnutia o výživnom jej vzrástol príjem, pretože sa zamestnala, vzrástli jej však výdavky na cestovné. Zároveň došlo k poklesu príjmu z výživného, nakoľko v súčasnosti má výživné vyplácané len na jednu dcéru. U otca zistil zásadne nezmenenú príjmovú situáciu a situáciu ohľadne splátok úverov. Došlo k zmene spôsobu splácania úverov, nakoľko tieto sú zrážané z jeho príjmu v rámci exekučného konania, pričom v čase pôvodného konania otec tieto splátky uhrádzal dobrovoľne. Narástli jeho mesačné výdavky na cestovné na sumu 100 Eur. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že došlo k nárastu výdavkov u maloletej spojených s jej základnými potrebami primeranými vyššiemu veku, štúdiom a zdravotným stavom. Z uvedeného dôvodu mal za to, že v danom prípade boli naplnené podmienky stanovené zákonom na zvýšenie výživného na maloletú. Posúdením majetkovej, zárobkovej

a výdavkovej situácie otca, ako aj jeho životnej úrovne dospel k záveru, že zvýšenie výživného zo sumy 100 Eur na sumu 170 Eur mesačne je odôvodnené potrebám maloletej a je v možnostiach a schopnostiach otca sa na výživnom pre dcéru takouto sumou mesačne podieľať. Vychádzal pritom aj z dohody medzi matkou a právny zástupca otca na pojednávaní, ktorú aj súd prvej inštancie považoval za primeranú dokazovaním zistenému skutočnému stavu veci. Návrh právneho zástupcu otca na vykonanie výsluchu otca nevykonal z dôvodu, že otcovi bol poskytnutý dostatočný priestor na prípravu pojednávania, nakoľko predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené fikciou a jeho právnomu zástupcovi dňa 11.11.2021, teda mal dva týždne na zabezpečenie si svojich pracovných povinností tak, aby sa mohol zúčastniť pojednávania. Odročenie pojednávania za účelom ďalšieho výsluchu otca však nepovažoval za hospodárne z dôvodu, že otec mal poskytnutý dostatočný priestor počas konania na svoje vyjadrenia a súd túto výpoveď ako dôkaz nepotreboval vykonať, nakoľko boli dokazovaním zistené potrebné skutočnosti pre jeho rozhodnutie. Navyše považoval vykonanie takéhoto dôkazu za nadbytočné aj z dôvodu, že medzi právnym zástupcom otca a matkou došlo na pojednávaní k dohode, ktorá zodpovedala skutočne zistenému stavu veci. Dlhé výživné na maloletú určil odo dňa uvedeného v návrhu matky ako deň, odkedy požadovala určiť dlžné výživné, t.j. od 1.9.2021. Nakoľko zvýšené výživné je otec zaviazaný uhrádzať počnúc mesiacom december a výživné je mesačnou dávkou, určil ho za tri mesiace (september, október, november) x zvýšená časť výživného 70 Eur (170 Eur - pravidelne uhrádzaných 100 Eur) v sume 210 Eur. Otec nepožiadala o úhradu dlžného výživného v splátkach. V prevyšujúcej časti žiadaného výživného návrh matky zamietol. O trovách účastníkov konania rozhodoval na základe návrhu matky podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/ a h/ CSP ako aj z dôvodov podľa § 62 ods. 1 CMP. Namietal, že matka nepreukázala svoje tvrdenia o zdravotnom stave maloletej, nepredložila žiadne lekárske správy potvrdzujúce zdravotné problémy dcéry, nepredložila ani záznamy o predpise liekov v súvislosti s diagnózami, ktoré uviedla. Súd tak nemal možnosť oboznámiť sa so zdravotným stavom maloletej a objektívne posúdiť jej zdravotný stav, ako aj náklady matky spojené so zdravotnou starostlivosťou, čím prispel k nesprávnemu a neúplnému zisteniu skutočného stavu veci. Poukázal aj na to, že s matkou a maloletou býva aj najstaršia dcéra Silvia, ktorá je už plnoletá, pracuje, pričom jej majetkové pomery neboli brané do úvahy pri rozhodovaní o výške výživného. Do úvahy súd prvej inštancie nebral ani skutočnosť, že na nákladoch v domácnosti sa podieľajú tri zárobkovo činné osoby, naviac majetkové pomery matky sa oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu zlepšili, začala pracovať, jej čistý mesačný príjem je 833,86 Eur, k tomu poberá rodinné prídavky 51 Eur mesačne a poberá aj predĺžený rodičovský príspevok v sume 270 Eur mesačne, čiže príjem matky sa zvýšil o 833,86 Eur mesačne oproti obdobiu, kedy bolo naposledy rozhodované o výživnom. Zdôraznil, že v konaní nebol vypočutý. Informácie, ktoré poskytol jeho právny zástupca neboli dostatočné, nakoľko tento nedisponoval relevantnými informáciami, ktoré mohol poskytnúť na objektívne a úplné zistenie skutkového stavu veci len on. Čo sa týka vyplatenia poistného plnenia, toto ešte nebolo vyplatené, predmetná poisťovňa udalosť je stále v štádiu riešenia, a preto nie je možné mu prisudzovať poistné plnenie ako aktívum, ktorým nedisponuje. K dohode svojho právneho zástupcu a matky o výške výživného uviedol, že právny zástupca nedisponoval jeho súhlasom na uzatvorenie predmetnej dohody. Má za to, že predmetnému uzatvoreniu dohody predchádzali fabulácie zo strany matky o zdravotnom stave maloletej, majetkových pomeroch matky, ktoré nereflektovali skutočný stav a súd prvej inštancie ich neoveril jeho výsluchom. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Uviedla, že jej dospelá dcéra Silvia pracovala od 28.6.2021 do 30.9.2021, kedy s ňou bol v skúšobnej dobe rozviazaný pracovný pomer. Poprela, že by si náklady, ktoré vyčíslila na bývanie, vymyslela. Za elektrinu mesačne platili 90 Eur, to bolo v roku 2021, v roku 2022 mali predpísanú platbu v sume 122 Eur. Keďže nemajú zavedený plyn, musia kúriť drevom, mesačný náklad je okolo 122 Eur. Potvrdila, že poberá rodičovský príspevok na dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav najmladšej dcéry, avšak tento bude poberať len do dovŕšenia šiesteho veku života dieťaťa, čo je v novembri 2022. O nepriaznivom zdravotnom stave mal. L. sa otec mohol informovať u jej detskej lekárky, pričom predložila žiadosť detskej lekárky o odborné vyšetrenie zraku zo dňa 24.1.2022, ako aj žiadosť o kontrolné vyšetrenie mozgu maloletej prostredníctvom magnetickej rezonancie zo dňa 13.1.2022. Zdôraznila, že veľa liekov je voľnopredajných a musia sa kupovať, nakoľko nie každý liek predpisuje lekárka. Poukázala aj na to,

že otec sa oženil, jeho príjem v čistom je skoro 1.500 Eur, jeho súčasná manželka poberá rodičovský príspevok 370 Eur, k tomu podniká, aj keď tvrdil už dávno predtým, že živnosť odovzdal.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že súd prvej inštancie riadne vykonal vo veci dokazovanie, otec sa z účasti na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby sa pojednávanie konalo bez jeho prítomnosti za účasti právneho zástupcu. Zdôraznil, že súd prvej inštancie sa so stanoviskom otca oboznámil. Poukázal na to, že medzi právnym zástupcom otca a matkou došlo na pojednávaní k dohode ohľadom zvýšenej sumy výživného na maloletú, uzatvorenie ktorej otec v odvolaní namieta. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil.

6. Odvolací súd konštatuje, že aj keď otec v odvolaní uviedol, že ho podáva proti celému rozsudku, jeho odvolanie smerovalo len proti výrokom o zvýšení výživného a dlžnom výživnom, preto výroky rozsudku o zamietnutí návrhu matky v prevyšujúcej časti a o trovách konania neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa Čl.12 základných princípov CMP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

10. Podľa § 34 CMP ustanovenia Civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužívajú. Ustanovenia Civilného sporového poriadku o zázname procesných úkonov technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku sa v konaniach vykonávaných notármi ako súdnymi komisármi nepoužívajú.

11. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

12. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

13. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

14. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

15. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ZR) dohody a súdne rozhodnutie o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

16. Podľa § 62 ods. 1 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd preskúmal napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, preto je odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie o návrhu matky na zvýšenie výživného presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa dôsledne vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom pre maloletú. Odvolací súd je toho presvedčený, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky okolnosti podstatné pre rozhodnutie o zvýšení výživného, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd tiež poznamenáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie, zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd zároveň konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval procesne správne a v súlade s Čl. 12 základných princípov ZR, keď vykonal dokazovanie v neprítomnosti otca, ktorý sa ospravedlnil a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti, pričom otca na pojednávaní zastupoval jeho právny zástupca, ktorého splnomocnil, aby za neho vykonával všetky právne úkony, podával návrhy a žiadosti, či uzatváral zmiery.

21. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 ZR hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovaně rozhodnúť je zmena pomerov. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne (okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného) alebo objektívne (vývojom životných nákladov). Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie č.k. 9P/30/2018-131 zo dňa 11.4.2018 právoplatným dňa 21.5.2018, súd rozviedol rodičov maloletej a na čas po rozvoze schválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom tak, že zveril maloleté deti D., L. a E. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu mal. D. sumou 100 Eur, na výživu mal. L. sumou 100 Eur a na výživu mal. Viktórie sumou 30 Eur mesačne. Styk neupravoval. Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18Pc/30/2018 zo dňa 10.6.2019 v konaní o zapretie otcovstva súd určil, že G. T. nie je otcom mal. E. a rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie č.k. 18P/118/2020-35 zo dňa 13.10.2020 bola zrušená vyživovacia povinnosť otca voči mal. E.. Matka bola v čase pôvodného rozhodnutia na rodičovskej dovolenke. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola zamestnaná s priemerným mesačným čistým príjmom 833,86 Eur. Otec pracoval ako robotník v USS Košice, kde podľa opisu mzdového listu zarábala priemerne mesačným 1.346 Eur v čistom + mal živnosť. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie pracoval na tom istom mieste s priemerným mesačným príjmom 1.512,23 Eur. Skončila mu vyživovacia povinnosť voči dcére D. (100 Eur mesačne),

ktorá nadobudla plnoletosť ako aj voči E. (30 Eur mesačne) na základe súdneho rozhodnutia. Pribudla mu vyživovacia povinnosť voči synovi G. (r. 2019) z nového manželstva. Odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne zistil, že podstatná zmena pomerov nastala predovšetkým u mal. L., ktorá v čase pôvodného rozhodnutia bola žiačkou prvého stupňa ZŠ a mala 11 rokov, kým v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola žiačkou druhého stupňa ZŠ a mala 14 rokov. Matka vyčíslila nevyhnutné náklady na mal. L. na sumu 310 Eur bez pomerných nákladov na bývanie. Maloletá má zdravotné problémy, od narodenia je chorľavá, má šelest na srdci, cystu v hlave, chýba jej 2,3 cm lebky, kvôli tomu je sledovaná u pediatričky v neurologickej ambulancii. Chodí na alergológiu, nakoľko má alergiu na prah. Boli jej trikrát menené sklíčka na okuliaroch, pretože jej odchádza zrak, odchádza jej aj čuch a sluch. Takisto jej bola vykonaná turbinoplastika nosa, nakoľko sa jej veľmi zle dýchalo. Zmena pomerov nastala aj u matky, ktorá sa zamestnala, zvýšil sa jej príjem. U otca zistil nárast príjmu. Došlo aj k zmene spôsobu splácania úverov, nakoľko tieto sú zrážané z jeho príjmu v rámci exekučného konania, pričom v čase pôvodného konania otec tieto splátky uhrádzal dobrovoľne. Narástli mu výdavky na cestovné v sume 100 Eur. Odpadli mu dve vyživovacie povinnosti, ale pribudla mu nová. Odvolací súd sa nestotožnil s jeho námietkou poukazujúcou na pomery matky, pretože táto si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej plní aj osobnou starostlivosťou. Preto rozhodujúcim subjektom pri určení vyživovacej povinnosti je v tomto prípade otec, ktorý sa nepodieľa na výchove a výžive maloletej osobnou starostlivosťou. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k záveru, že zvýšenie výživného súdom prvej inštancie je vzhľadom na citované ustanovenia v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutočnému stavu zisteného súdom prvej inštancie a poznamenáva, že zvýšené výživné 170 Eur mesačne (5,66 Eur denne) zohľadňuje iba nepatrnú časť nevyhnutných potrieb mal. L. a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj jej výživy na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jej všestranný rozvoj, čo fakticky znamená, že podiel matky na výživnom je porovnateľný s podielom otca, pretože o dcéru sa osobne stará a dobrovoľne si voči nej plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu svojich schopností. Odvolací súd je toho presvedčený, že otec bol schopný v uvedenom období zabezpečiť si dostatok prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb v rozsahu minimálne bežného štandardu, preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnil aj svojej maloletej dcére, čo je v súlade s požiadavkou, že deti, ktorých rodičia nežijú spolu, majú mať takú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 1 ZR, ktorý plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú povinnosť, ako aj na ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach otca plniť si vyživovaciu povinnosť v rozsahu určenom rozsudkom súdu prvej inštancie. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v zmysle citovaného ust. § 75 ods. 1 ZR každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k deťom nebolo ohrozené.

22. Čo sa týka odvolacej námietky otca, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V civilnom mimosporovom konaní súd zisťuje skutočný stav veci (§ 35 CMP). V tomto prípade súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, použil správne ustanovenia Zákona o rodine a správne ich aplikoval na zistený skutočný stav.

23. K odvolacej námietke otca, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené odvolací súd poukazuje na § 34 CMP, ktorý výslovne uvádza, že ustanovenia CSP o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany sa v konaniach podľa CMP nepoužívajú.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd posúdil sumu na akú má byť mal. Natálii zvýšené výživné od otca ako správnu a zákonnú, zároveň konštatuje aj správny a zákonný výpočet dlžného výživného a spôsob jeho zaplatenia, pričom v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

25. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie rozhodol správne o zvýšení výživného ako aj o dlžnom výživnom, odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a na zdôraznenie ich správnosti doplnil vyššie uvedené dôvody v súlade s § 387 ods. 2 CSP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).